

قطع درختان پارک قیطریه برای ساخت مغازه و مسجد؟!

«دوستان عزیز سلام، چند روز است که قسمت غربی پارک قیطریه را یک حصار بزرگ کشیده‌اند و از قرار معلوم می‌خواهند آنجا را مسجد و مغازه بسازند».

به گزارش سایت خبری پرسون، این پیام در روزهای اخیر در فضای مجازی منتشر شده است.

اگرچه تابلویی با اطلاعات دقیق پروژه ساختمانی مسجد در محل نبوده و رسم هم نیست که شهرداری این نوع پروژه‌ها را قبل از احداث به اطلاع مردم محل برساند و موافقت‌شان را جلب کند؛ اما وقتی یکی از همراهان از اهالی دفتر پارک سؤال کرده که «چطور ممکن است در چنین پارک مهمی این مساحت به این بزرگی را بخواهند خالی از درخت و تبدیل به مسجد کنند، پاسخ گرفته‌اند که دستور اکید از بالا است!».

او در ادامه افزود: «همان‌طور که می‌دانید، پارک قیطریه از زیباترین و مهم‌ترین پارک‌های شمال شهر تهران است و در جوار مناطق قیطریه و چیدر و اندرزگو و بولوار کاوه قرار دارد. پارکی منطقه‌ای با یک مدیریت خوب. از سوی دیگر در این منطقه بدون اغراق بیش از ۱۰ مکان مذهبی بسیار مهم وجود دارد: از امامزاده علی‌اکبر، امامزاده اسماعیل، حسینیه چیدر، چند مسجد و چند حوزه علمیه و... خود پارک قیطریه نیز دارای یک نمازخانه بزرگ است. واقعا چه لزومی دارد درختان این پارک زیبا را از بین ببرند و دوباره مسجد و مغازه بسازند؟ همین تعداد امامزاده و مسجد کافی هستند و این پارک تنها مأمن و فضای آرامش برای اهالی این محله‌هاست».

داستان قطع درختان در باغ‌های تهران موضوع جدیدی نیست. هزاران هکتار باغ خصوصی، بیشتر در پهنه‌های شمالی شهر تهران و همچنین در ۳۰۰ روستای مشجر و باغسارانی که در داخل محدوده امروزی شهر تهران قرار داشت، به تدریج در طول نیم‌قرن اخیر از بین رفت تا جایش را ساختمان بگیرد. باغ‌ها خصوصی بود و تب توسعه شهری بالا. چاره‌هایی مثل مصوبه برج‌باغ هم که در سال‌های ۷۰، ادعای اولیه‌اش حفظ درختان بود، در اصل به سوداگری در برج‌سازی دامن زد و در عمل نتیجه معکوس داد. افشاگری درباره بریدن درختان کهنسال خیابان ولی‌عصر و دیگر خیابان‌های پردارودرخت هم مدت‌هاست سرگرمی برخی شهروندان شده است. داستان باغ گیاه‌شناسی و درختان پادگان ۵۶ هم که معرف خاص و عام است و لازم به توضیح نیست.

برگردیم به پارک قیطریه. یکی گفت: خب بروند کمی آن‌ورتر مسجد را بسازند یا به قول شما اگر مسجد در محله زیاد هست، اصلا نساازند... در همین دهه‌های اخیر صدها مسجد در تهران ساخته شده. همین آقای قالیباف در زمان شهرداری‌اش صدها مسجد ساخت.

درباره ساخت مساجد جدید نیز نکاتی هست که کمتر مورد توجه قرار می‌گیرند. مثلا ساخت همین مسجد اگر در یک زمین بایر می‌بود، مشکلی نداشت؛ ولی بریدن درختان یک باغ قدیمی برای احداث مسجد و مغازه کار جالبی نیست. در سال‌های اخیر در همان منطقه یک تهران شاهد احداث مساجد متعددی هستیم که کارواش (در خیابان دیباجی) و بقالی و مغازه‌های مختلف اجزای اصلی آن را در همکف تشکیل می‌دهند. در واقع به نظر می‌رسد ساختن مسجد بهانه‌ای بیشتر برای خلق فضاهای تجاری و... است و کمتر برای خلق محیطی معنوی و اجتماعی برای مردم محل.

در نهایت آرزو می‌کنیم کسانی که دستی در کار دارند، زودتر برای نجات پارک اقدام کنند تا مردم دیگر این اقدام را به فروش اموال عمومی و دواير شهرداری و پارک‌ها که گویا در چند استان دیده شده، نسبت ندهند؛ زیرا پارک عمومی را که قاعدتا نمی‌توان فروخت. همچنین تصمیم‌گیری بهتر است بدون مشورت و نگاه به طرح‌های بالادست و اصول شهرسازی انجام نشود. همچنین با توجه به اینکه عمارت قاجاری داخل پارک در فهرست انتظار ثبت میراث ملی قرار داشته و با نام خواهر ناصرالدین‌شاه و امیرکبیر پیوند خورده و کل باغ جزء حریم آن محسوب می‌شود، بهتر است بوستان عمومی قیطریه سطح و شأن تاریخی خود را نیز حفظ کند و اگر اقدامی هست، در افزودن به کیفیات آن باغ عمومی باشد و لاغیر.